

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, declarat de avocatul Gheorghe Cobzac, în numele inculpatului

Roznovan Nicu xxxx, condamnat

anterior prin:

1) xxxx.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 23.04.2018 – 26.03.2019,
instanța de apel: 19.04.2019 – 03.03.2020,
instanța de recurs: 25.08.2020 – 11.11.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 26 martie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Roznovan Nicu a fost condamnat în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate prin decizia Curții de Apel Bălți din 25.11.2015, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea perioadei arestării preventive de la 17.07.2015 până la 25.11.2015.

De la Roznovan N. s-a încasat în beneficiul lui Braga P. prejudiciul moral în mărime de 7000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că în perioada între 13 mai 2016, ora 18.30 și 14 mai 2016, ora 03.15, inculpatul Roznovan N., aflându-se în centrul de reparare a anvelopelor din or. Xxxxx, str. Xxxxx, mun. Chișinău, unde activa în calitate de vulcanizator auto, având intenția răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, a răpit automobilul „BMW 740”, n.î. XXXXX, care a fost lăsat la vulcanizare de

către partea vătămată Braga P., în scopul reparării a două anvelope, după care, cu automobilul răpit a dispărut într-o direcție necunoscută.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată.

În baza probelor administrate, instanța i-a încadrat acțiunile în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, ca răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă în termenul de probă, s-a căit sincer de cele comise și a contribuit la descoperirea infracțiunii, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Centru, Iana Daranuța, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 192¹ alin. (1), 85 Cod penal la 5 ani și 6 luni închisoare.

Apelanta a invocat că art. 85 alin. (1) Cod penal prevede că, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Potrivit art. 85 alin. (3) Cod penal, pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

Însă, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a omis aceste prevederi legale.

Totodată, inculpatul a comis infracțiunea incriminată fiind în termen de probă.

Conform art. 90 alin. (10) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85.

Prin urmare, în circumstanțele în care inculpatul a comis infracțiunea în termenul de probă, urma a-i fi stabilită o pedeapsă în condițiile aplicării prevederilor art. 85 alin. (1), (3) Cod penal, care nu poate fi mai mică decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin decizia Curții de Apel Bălți din 25.11.2015.

3. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal să fie încetat, în conformitate cu Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Apelantul a indicat că la momentul pronunțării sentinței, el executase integral pedeapsa anterioară cu suspendarea condiționată a închisorii, astfel că este neîntemeiată sentința în partea adăugirii parțiale a părții neexecutate a pedepsei anterioare.

Pe lângă aceasta, paguba materială a fost reparată pe deplin până la pronunțarea sentinței, ulterior urmând să prezinte și dovada achitării prejudiciului moral stabilit.

4. Potrivit Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, **pronunțată integral la 19 mai 2020**, apelul a fost respins, ca nefondat.

A fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Roznovan Nicu, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 192¹ alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa cu 1 an închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate prin decizia Curții de Apel Bălți din 25.11.2015, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

În rest, decizia a fost menținută.

Instanța de apel a indicat că prin decizia Curții de Apel Bălți din 25.11.2015, pronunțată integral pe 06.01.2016, inculpatul a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, la 5 ani închisoare și în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la amendă, în mărime de 300 unități convenționale. Potrivit art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Conform art. 85 alin. (3) Cod penal, pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

Însă, la aplicarea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile legale relevante, de faptul că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal la data de 13.05.2016, fiind în termen de probă.

Potrivit art. 90 alin. (10) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85.

Ori, inculpatul a comis cu intenție infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, aceasta fiind săvârșită în termen de probă.

Astfel, la stabilirea pedepsei, instanța de fond urma să țină cont de prevederile art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, iar pedeapsa aplicată nu poate fi mai mică decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin decizia Curții de Apel Bălți din 25.11.2015, adică 5 ani închisoare.

Prin urmare, sentința instanței de fond este neîntemeiată în partea aplicării pedepsei față de inculpat, urmând a fi casată parțial.

5. La **31 iulie 2020**, avocatul Gheorghe Cobzac a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, instanța de apel a omis prevederile art. 90 alin. (10) Cod penal – dacă, după caz, nu sunt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol.

Totodată, inculpatul a aflat despre decizia din 03.03.2020, pronunțată integral la 19.05.2020, la data de 27.07.2020, când a fost transferat sub escortă de la Spitalul de Urgență Chișinău la Penitenciarul nr. 16, motiv din care urmează a fi restabilit termenul omis.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei pe 03.03.2020, în lipsa inculpatului anunțat în căutare, dar în prezența avocatului din oficiu, Vitalie Serbușco, decizia motivată fiind pronunțată la 19 mai 2020, în lipsa inculpatului, care, potrivit avizului de recepție anexat la materialele cauzei, a fost citat legal și în lipsa avocatului, iar potrivit scrisorii din 22.05.2020, acestora le-a fost expediată copia hotărârii motivate (*vol. 2, f.d. 52, 68*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 19 mai 2020, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 19 iunie 2020.

Totodată, recursul ordinar al avocatului Gheorghe Cobzac a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție pe 31 iulie 2020, adică peste termenul prevăzut de lege (*vol. 2, f.d. 80, pct. 5. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului ordinar, nicio altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea

dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Astfel, mențiunea recurentului că *„inculpatul a aflat despre decizia din 03.03.2020, pronunțată integral la 19.05.2020, la data de 27.07.2020, când a fost transferat sub escortă de la Spitalul de Urgență Chișinău la Penitenciarul nr. 16, motiv din care urmează a fi restabilit termenul omis”*, este lipsită de orice suport legal (pct. 5. din decizie).

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce este declarat peste termen, recursul ordinar de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Gheorghe Cobzac, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, în privința inculpatului Roznovan Nicu xxxxx, pe motiv că este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 04 decembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun